

EL DEMÓCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 15 cts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle Clavé, 25 : Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

En Santiago de Riba i els seus negocis

Com no podia ésser de menys, ha causat fonda impressió, arreu del districte, la denúncia que formulava EL DEMÓCRATA contra l'actuació del diputat provincial don Santiago de Riba; i quan tothom esperava una rectificació o al menys una explicació que fos justificant dels casos concrets que s'assenyalaven, el seu orgue «Gent d'Ara» surt fent el boig, parlant de la lluna i de les estrelles, deixant en l'aire les greus acusacions que li férem des d'aquestes columnes i que repetirem fins i tant que doni fè de vida aquest aventurer de la política a qui l'afany dels diners li fa perdre la noció de ço a que l'obliga el càrrec que desempenya.

Les nostres acusacions es basen en fets concrets, incontrovertibles, quines proves tenen a la mà tots els electors del districte.

En un assumpte d'aigües de Mollet, el senyor de Riba dirigí com a lletrat a l'Ajuntament; promogué un incident de competència que va passar a informe de la Comissió Provincial de la que formava part el mateix senyor de Riba i són en sa majoria diputats provincials regionalistes els qui la integren, i ni sisquera va tenir la delicadesa de cubrir apariències donant la ponència a un company de minoria, sinó que de públic es diu a la Diputació que fou el propi senyor de Riba qui feu l'informe, que va *signar* el seu correligionari don Ferràn Valls.

No devia ésser l'assumpte molt clar, quan el Municipi de Mollet haurà de carregar amb les costes del judici, —per haver-lo condemnat l'Audiència, en apel·lació,— costes que segons es diu, importen unes *dotze mil pessetes*.

D'altra part, el Butlletí Oficial de la Província va assabentar-nos de que l'Ajuntament de Badalona, o el caprici del seu Alcalde, l'imposava per a bastantejar els poders en una subasta per a construcció d'aceres. Don Santiago de Riba no es para en barres, i el seu objecte no és altre que explotar el càrrec de diputat de la Mancomunitat per a augmentar el nombre de clients i assegurar un bon balanç, producte de l'exercici de la seva professió.

Haurien d'enrogir-se-li les galtes, si volgués oir els comentaris que la gent de cúria fa davant la seva gosadia, i no creiem haver somniat de que l'assumpte s'ha posat en coneixement de l'il·lustre col·legi d'Advocats de Barcelona.

L'actuar d'assessor jurídic d'Ajuntaments de la Província, durant el temps que's forma part de la Comissió Provincial, demostra una *frescura* pròpia sols de qui, com el senyor de Riba, ha volgut iniciar una política que sortosament no havia estat coneguda en el Vallès.

Nosaltres, que coneixem a la perfecció els procediments adoptats pel flambant diputat provincial de la Lliga durant el temps que va presidir la Comissió de Foment en el Municipi barceloní, donarem un toc d'alerta als pagesos del Vallès, per als qui sembla sentir gran predilecció el senyor de Riba; ja que una cosa és treballar amb braó i gratuïtament per als interessos del districte i altra cosa és confondre amb els propis els interessos d'altri.

Donant la cara

Els regionalistes d'en de Riba anuncien una campanya contra el caciquisme (?) que, segons ells, impera a Granollers i arreu del districte, mercès a la política desenrotllada pels nostres amics.

Precisament la nostra actuació l'havem subordinada a l'anorreament d'un asquerós caciquisme importat al Vallès pels nacionalistes acapdillats aleshores per en Bonaventura M.ª Plaja, diputat a Corts pel districte.

No ens estranya que aquests polítics de nova marca, forasters per més senyes, que no s'eixopluguen sota bandera política determinada, ni defensen altre ideal que llur particular conveniència, intentin pertorbar la pau regnant en el districte mercès a la política de concòrdia portada a cap, amb molta cura, pel digníssim representant a Corts, En Francisco Torras Villà.

En la memòria de tots està la política de persecucions i odís que s'ha vingut succeïnt durant bon nombre d'anys en el districte electoral, avalada amb llur personal intervenció pels diputats que ens facturava la Lliga Regionalista. Els empresonaments d'honrats treballadors sense cap just motiu els processos de Mollet i de Montseny; el seguit de denúncies, quins sumaris varen ésser sobresseïts, contra electors del Vallès quin únic delictes era el de no avenir-se al jou caciquista de la Lliga i els seus homes. Tal fou el balanç que varen poder oferir als vallesans els regionalistes, en les eleccions a Corts en les quals varen ésser foragitats per a sempre del Districte de Granollers.

Es d'una comoditat extraordinària llençar càrrecs sense concretar-ne un. Ja estem cansats d'oir com es bescanta l'administració municipal

de Granollers sense solta, ni aportar una dada que pugui apoiar les seves gratuïtes asseveracions.

I que no diguin que no compten amb medis per una exquisida fiscalització, car En Vicenç Camp, conseqüent nacionalista i *prohom* d'en Riba a Granollers, ostenta el càrrec de regidor de nostre Municipi i amb tal caràcter i representació va assistir a l'àpat de la Lliga al Parc de Montjuich.

En Vicenç Camp té a la seva disposició els llibres oficials de Casa la Ciutat per a quants antecedents sien menester, a fi de justificar la marxa administrativa de nostre Municipi; però com que avui, mercès a una honrada actuació, l'Ajuntament no té deutes i disposa de sobrat crèdit que li permet atendre sols compromisos sense que influeixi poc ni molt en la seva vida el ridícol embarg trabat ilegalment per la Mancomunitat de Catalunya (entitat perfectament quebrada, gràcies a les malversacions i disbauxes dels seus homes representatius) no els interessa una actuació personal i directa, car es veurien obligats a regonèixer les excel·lències de la nostra política administrativa.

Restem, doncs, tranquils; ho i esperant les sensacionals acusacions que ens farà en Riba desde «Gent d'Ara», posant-nos incondicionalment a la seva disposició per si, en lloc de la premsa, vol utilitzar la tribuna per a combatre la nostra actuació, acceptant una controvèrsia a la que hi anirem gustosíssims.

C.

En el vinent mes d'octubre es reunirà, en una de les poblacions d'aquest districte, que's designarà

amb oportunitat, una

ASSEMBLEA

d'elements representatius adictes a la política que inspira l'actuació de la COALICIÓ LLIBERAL DEMÓCRATA

Alerta, catalans!

Fa molts dies que es vé dient que els telèfons en mans de la Mancomunitat serien una cosa ideal; més, en llegir aquests dies, en la premsa de Barcelona, la ressenya d'un fet que no podem passar sense comentar, ens ha portat un dubte a l'ànima

Un dels últims diumenges, circulava pel passeig de la Bonanova de la ciutat comtal, un auto que caigué en un desnivell que hi ha en aquella concorreguda i aristocràtica avinguda. Afortunadament, cap de les persones que ocupaven el veïcol sofrí el més petit dany.

Fins aquí, el succeït és cosa corrent; més, resulta que el passeig de la Bonanova és un passeig de la Mancomunitat, i que el desperfecte, (causa de l'accident), fa la friolera de CATORZE MESOS que està de la mateixa manera, sense que ningú s'hagi cuidat d'arreglar-ho.

A propòsit d'això, ens venen a la memòria les paraules agres que no hi ha molt temps varen creuar-se entre l'«Automòvil Club» i la Mancomunitat de Catalunya, quan el primer es queixà del deplorable estat en que aquesta tenia algunes carreteres de la regió, i pensem que si el servei de l'Estat és deficient, sens cap dubte, no és pas millor el de la Mancomunitat, i que si aquesta no és capàs de tenir en bon estat una carretera com la de la Bonanova, que està dintre de Barcelona, menys diligència podrà esmerçar en els camins llunyans, de quin estat són pòcs els que s'en enteren.

Pot en Puig i Cadafalch colleccionar aquesta història amb els *numerosos* telegrames que li envien demanant que els Telèfons passin als seus dominis.

Quan la Mancomunitat de Catalunya deslligui per complet de la política l'arranjament de moltes millores que li són confiades i d'altres que en el succesiu se li puguin confiar, allavors a Catalunya hi haurà seriosament un compacte criteri d'unanimitat per a aconseguir un màxim esforç encaminat a aconseguir les coses profitoses de la terra; més, si els que regeixen aquell organisme persisteixen en el seu desmesurat orgull de domini, en la seva immoral oligarquia de fins interessats i partidistes; allavors, davant d'aqueixa gent, i de aquest estat de coses, hi haurà sempre, forçosament, necessàriament, dintre de Catalunya, qui els barri el pas, posant frè als seus desmans i a la seva famolenca i absorbent condició d'«arrivistes».

Cal, doncs, que el poble català mesuri bé quin és el camí a seguir, a l'objecte d'assolir, quant més aviat millor, tot allò que li pertoca; sens que l'«intervencionisme oportunista» dels lliguers sigui l'única forma, l'únic esglaió que ha de portar-nos al què tots tant desitgem, en profit d'aquesta terra.

Ans que farandulers de la política, som i serem sempre cosa més digna!

Som i serem CATALANS!!

JORDI MATALARANYA

Un cas estrany

Hem rebut una carta d'un «xino» que viu a la Guinea Espanyola, que, com que està escrita en l'idioma del Celest Imperi, no n'hem pogut treure l'entrellat Solament, (i això sí que hi és amb totes les lletres), hem llegit un nom: «TRIAS DE BES»; i més avall unes paraules quin sentit no comprenem, que diuen: «Hi ting un tall que ha d'èser per a mí».

Com que no ens ha sigut possible entendre res més del laberíntic escrit, enviem el document per a la seva traducció a un altre «xino» que escriu a la Mancomunitat de Catalunya.

Un cop aclarit el «cas», i en sapiguer de què es tracta, prometem donar-ne compte en la primera oportunitat i en una secció d'aquest periòdic, ampliant amb tots els detalls tot el què poguem recollir.

Realment, estem intrigats.

Què serà?

La solució — ja ho hem dit — en otro número

NOTETES

El senyor Miracle, diputat a Corts per Sant Feliu del Llobregat, fa dies que s'entreté publicant una sèrie d'articles a «La Veu de Catalunya», demanant la repatriació dels soldats del Marroc.

Nosaltres creiem que els intents del senyor Miracle haurien tingut més eficàcia si, en lloc d'empendre aquesta campanya en les columnes del diari regionalista, el diputat lliguer hagués mogut sobre aquest punt, un debat en tota forma, al Congrés.

O bé podien gestionar-ho, des de llurs respectius Ministeris, els «companys de causa» del senyor Miracle, don Francisco Cambó i en Bertràn i Musitu, quan eren ministres d'Espanya.

Hauria sigut un acte d'«oportunisme».

L'Ivon de «Gent d'Ara», en un article que publica en un dels últims números nostre confrare, filòsofa (*Adiós, Xenius codorniul*) amb filòsofia barata i d'estar per casa, prenent contestar a l'article de nostre company Novi, «Catalanitat?»

Apunta unes paraules d'En Prat de la Riba i s'extén en altres consideracions d'escaient *científico-filosòfic*; més, no desfà cap dels punts exposats pel nostre amic.

La gent no hi entén de filosofies, senyor Ivon.

Ah, i a Irlanda tampoc...

I si no ho creu, vagi a veure-ho!

Quatre paraules a en Girassol de «Gent d'Ara»;

Vosté, incògnit «sinnfeiner» de jardí, és lliguer o és separatista?

Si és lliguer, ens faria la mercè de contestar-nos si està conforme amb que els seus companys de causa, Cambó, Ventosa i Bertràn hagin sigut ministres de l'Estat espanyol i pretenguin ser-ho altra volta?

Si no és lliguer i és «sinnfeiner» o separatista de jardí, caldria que concretés bé el perquè escriu a «Gent d'Ara», periòdic inspirat pel *cucuruller* senyor de Riba i de Espanya.

A Catalunya ja no és compatible una cosa amb l'altre. O s'és separatista, amb totes les conseqüències, o lliguer oportunista i àdhuc espanyolista, perquè els prohoms de la Lliga han acceptat carteres de ministre, (no de l'Estat Català, perquè aquest no existeix), sino de l'Estat Espanyol, i a Madrid han anat a dictar lleis per a Espanya, no per a Catalunya. Per cert, que en aquest punt ha sigut ben migrada l'engruna de catalanitat que han esmerçat per a la nostra terra. Això, tots ho sabem.

Doncs, si el senyor Girassol no és lliguer, no pot, ni té dret, ni ningú se'l creurà quan parla de «Pàtria», de «nostra Terra» i de «Catalunya nostra mare»?

Un bon fill no té cap necessitat de cantar les excel·lències de la seva mare, ni menys fer-ho en forma tan ridícula, que, més que amor i carinyo semblen talment altre cosa. A un bon fill ja li sobra abastament sapiguer que la seva mare és la seva mare... «i prou».

I, per fi, senyor «Caragirat» o «Girassol», el retem a que ens digui quan i on nosaltres hem malparlat de la terra on hem vist nostra llum primera... Sàpiga, el malparlat de «Gent d'Ara», que nosaltres a nostre mara l'estimem i la respectem més que ell.

Nosaltres no fem com els lliguers, que la tan servir d'allò . sap?, per a gaudir-s'en en profit de les seves misèries i concupiscències. Nosaltres, a nostra mare, la venerem, l'estimem, la respectem; i...

I, vaja, prou!

L'infeliç Girassol de «Gent d'Ara», diu que els qui componem EL DEMOCRATA som uns «pobres nois», afegint que aquest periòdic és un «fastigós paperot».

Home, Girassol, si és tant «fastigós» EL DEMOCRATA, fassi'ns el favor de no llegir-lo! ..

I així no «evacuarà» cada setmana les groseries i la «bilis» que li surt del cos.

O sinó, purgui's. Vosté, jove, té la llengua molt bruta!

Nostre amic Novi ens escriu des d'Arbeca que recomanem al seu entranyable amic Ivon, de «Gent d'Ara», la necessitat de posar un morrelló a en Girassol.

Complim l'encàrrec.

Un neurastènic que a «Gent d'Ara» s'hi entreté fent-hi «trapasseries», preté ridicolitzar al regidor d'aquest Ajuntament i estimat amic nostre, En Esteve Montañà, tractant-lo de «pagès».

No creiem que el que un home es dediqui a l'agricultura dongui motiu a qualsevol ximple per a fer-ne mofa.

Nosaltres, atents sempre i respectuosos amb tothom, ens guardem pla bé de fer brometa a l'esquena de qualque treballador, tingui aquest l'ofici que tingui. Un obrer, sempre és més digne de respecte en tots els estaments socials, que no qualsevol «senyor», gandul i panxista, que talla el cuponet i no produeix res. Ben mirat, tant digne de respecte és un «pagès», com un «sabater» i com un «fideuer».

Més encara; puix aquells no poden falsificar les cols ni el cuir, i un «fideuer» pot posar «sulfat de varita» als fideus primis i als macarrons groixuts.

Així, doncs, quedem que *aun hay clases, Veremundol*

COMARCALES

Moncada

En la sesión celebrada últimamente por este Ayuntamiento se tomaron los siguientes importantes acuerdos:

Conceder un plazo de treinta días, conforme determina la ley a los efectos de reclamación de los vecinos a quienes pueda afectar, para resolver sobre el proyectado cambio de nombre en varias calles de la población.

Felicitar al incansable diputado a Cortes por este distrito, señor Torras, por las gestiones que ha realizado en pró de la construcción del puente sobre el Ripoll, en la carretera de Barcelona a Ribas.

Y que visite a dicho señor una comisión de concejales, en representación de todo el Ayuntamiento para expresarle su satisfacción y reiterar su adhesión a la política que viene desarrollando en el distrito, de indudables beneficios para los pueblos del mismo.

Montornés

Por el alcalde, don Marcelino Blanchart y los concejales señores don Joaquín Torrents, don Juan Roca y don Luis Ventura, se expuso, en la sesión que ha celebrado recientemente este Ayuntamiento, la conveniencia de dirigirse al diputado a Cortes por el distrito, don Francisco Torras Villá, para rogarle que hiciera los oportunas gestiones encaminadas a conseguir la suma necesaria para las obras del puente sobre el Besós.

Como los concejales señores Saborit y Viñallonga opusieran algunos reparos a que sellevara a efecto tal gestión cerca del señor Torras, se acordó, a propuesta del señor Saborit, invitar al activo representante en Cortes para que exponga al Ayuntamiento el estado en que se halla tan importante asunto. Al efecto, una comisión de concejales, visitará al señor Torras para ponerse de acuerdo para la celebración de dicha reunión.

Badalona

Han transcurrido los días de fiesta mayor con animación extraordinaria, no habiéndose

registrado afortunadamente ningún incidente desagradable que turbara la paz de la ciudad.

—El pasado jueves tuvimos la satisfacción de saludar al digno diputado a Cortes por Granollers-Badalona, señor Torras Villá, que fué muy agasajado por sus amigos de ésta.

B.

Parets

Se ha posesionado de esta Parroquia el Regente nombrado recientemente, reverendo don Juan Sampera, vicario que fué de La Palma de Llobregat, donde hubo de granjearse generales simpatías por sus altas dotes y excelentes condiciones.

Su nombramiento se ha recibido en Parets con general elogio, esperando que su gestión afirmará la paz y tranquilidad iniciada en este pueblo.

Ha sido cumplimentado por las Autoridades y gran número de feligreses.

—Ha pasado unos días entre nosotros el que fué médico municipal, don Ramón Suriñach, que en la actualidad ejerce su profesión en San Juan de Mediona.

—En la sesión celebrada por el Ayuntamiento el pasado domingo, acordóse dividir en tres secciones los contribuyentes por todos conceptos de este término para la designación de vocales de la Junta Municipal que debe actuar en el corriente ejercicio económico.

G.

Montmeló

—El pasado domingo tuvo lugar la fiesta mayor de este pueblo.

Por la tarde estuvo entre nosotros el Diputado don Francisco Torras, acompañado de varios amigos, siendo saludado por la minoría del Ayuntamiento y gran número de amigos políticos y particulares.

Fuó obsequiado en casa de su amigo, el propietario don Esteban Guitet.

P.

GACETILLAS

Con fecha 8 del actual se ha publicado en la Gaceta, la ley de agregación a este Ayuntamiento del barrio del Lladoner.

Por orden gubernativa, hoy el señor Alcalde habrá de incautarse de esta Administración de Correos, en virtud de haberse decretado la disolución de dicho cuerpo.

El día 16 de septiembre tendrá efecto la subasta para el adoquinado de la carretera, en su primer trozo.

Pronto dará comienzo la construcción de nuevas aceras en el paseo que une la calle de Maspons con la estación del ferrocarril de M. Z. A.

El mercado del día 31 del corriente tendrá carácter de feria, por trasladarse a aquel día la que antes tenía efecto el día 29.

La comisión Pró Soldados de África ha girado 25 pesetas a nombre de cada uno de los hijos de esta ciudad, que en número de 31 hay en el ejército de Marruecos, y 50 pesetas al de Juan Salamero, que se alistó en el tercio de voluntarios.

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Granollers

COMESTIBLES

PASTELERIA : REPOSTERIA

CASA CUNILLERA

Plaza Constitución, 28

Gaseoses

Sifons i Aixerops

CLOTET

Fábrica i despatx:

Plaça d'Angel Guimerá

Miquel Crusellas**GUANO CONCENTRAT**NITRATS : SOFRES : SULFAT DE COURE
PRIMERES MATERIES

Magatzem i despatx: CARRER DE BARCELONA, 5

EUSTAQUI MARGALL

Ex encarregat de la casa J. i J. Trullás d'aquesta ciutat

FUNDICIÓ DE FERRO I ALTRES METALLS

Carrer d'en Prim, 5.-Telèfon 133.-GRANOLLERS

CASA GARRELL**IMPREMTA**

Establerta l'any 1860

Articles d'Escriptori i Dibuix
Llibres Rafllats : Blocs NotesDiaris : Revistes : Novel·les
Assortit de Joguines : Postals

Carrer Clavé, 25

GRANOLLERS

Telèfon 117

Eduard PUJOL

Clavé, 35 ANTIGA CASA GRAS Telèfon 47

Novetats : Camiseria : Merceria
Roba blanca : Géneres de punt
Articles per a regals
Paraigües : Bastons
Ombrel·lesANISADOS
MONTAÑACOGNAC
MONTAÑA**Anís La Perla del Vallés**Fábrica: Calle de San Jaime
Despacho: Santa Elisabet, 7 y 9CERRAJERÍA DE OBRAS
ESPECIALIDAD EN HIERROS FORJADOS**JOSÉ PLANA**

Calle de Prim, 59

GRANOLLERS

GORRAS Y SOMBREROS

ULTIMOS MODELOS

PRECIO FIJO

Clavé, 23 - A. VILLÁ - Granollers